

PROVINCIAAL BLAD

JAARGANG

2006/87

GECORRIGEERD EXEMPLAAR!

Provinciale Staten van Limburg,

maken ter voldoening aan het bepaalde in de Algemene wet bestuursrecht en de Provinciewet bekend dat zij in hun vergadering van 15 december 2006 hebben besloten als volgt:

Provinciale Staten van Limburg;

gezien het voorstel van de Werkgroep rechtspositie statenleden van 6 november 2006, A-314-1, afd. PSG, reg.nr. 2006/52141, inzake wijziging van de Verordening regelende de geldelijke en andere rechtspositionele voorzieningen ten behoeve van staten- en commissieleden;

besluiten:

- I. De Verordening regelende de geldelijke en andere rechtspositionele voorzieningen ten behoeve van staten- en commissieleden als volgt te wijzigen:
 - a. De citeertitel van de “Verordening regelende de geldelijke en andere rechtspositionele voorzieningen ten behoeve van staten- en commissieleden” wordt gewijzigd in “Verordening regelende de geldelijke en andere rechtspositionele voorzieningen ten behoeve van gedeputeerden, staten- en commissieleden”.
 - b. De indeling in paragrafen vervalt.
 - c. De aanduiding van hoofdstuk 1 wordt gewijzigd in “Begripsomschrijvingen”.
 - d. Een nieuw artikel 1 in te voegen dat komt te luiden als volgt:

In deze verordening wordt verstaan onder:

 - a. commissie: een commissie als bedoeld in hoofdstuk V van de Provinciewet;
 - b. Rechtspositiebesluit gedeputeerden: het Koninklijk Besluit van 22 maart 1994, Stb. 241;
 - c. Rechtspositiebesluit staten- en commissieleden: het Koninklijk Besluit van 22 maart 1994, Stb. 242;
 - d. Reisbesluit binnenland: het Koninklijk Besluit van 1 maart 1993, Stb. 144;
 - e. Reisregeling binnenland: het besluit van de Minister van Binnenlandse Zaken van 16 maart 1993, nr. AB93/U280, Stcrt. 56;
 - f. statenlid: lid van provinciale staten, niet zijnde gedeputeerde;
 - g. Verplaatsingskostenbesluit 1989: het Koninklijk Besluit van 6 oktober 1989, Stb. 424;
 - h. griffier: de griffier, bedoeld in artikel 97, eerste lid, van de Provinciewet;
 - i. provinciesecretaris: de secretaris, bedoeld in artikel 97, eerste lid, van de Provinciewet.

- e. De aanduiding van hoofdstuk 2 wordt gewijzigd in “Voorzieningen voor statenleden” en wordt voor artikel 2 geplaatst.
- f. Artikel 2 komt te luiden als volgt:
Vergoeding voor de werkzaamheden
Aan het statenlid wordt een vergoeding voor de werkzaamheden toegekend die gelijk is aan het bedrag, vermeld in artikel 2, eerste lid, van het Rechtspositiebesluit staten- en commissieleden, zoals dit bedrag jaarlijks door de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties wordt herzien.
- g. Artikel 15 wordt vernummerd tot artikel 22a en komt als volgt te luiden:
Uitkering bij overlijden
1. In geval van overlijden van het statenlid wordt aan de weduwe of weduwnaar van wie het statenlid niet duurzaam gescheiden leefde een bedrag uitgekeerd, gelijk aan de in artikel 2 bedoelde vergoeding voor de werkzaamheden, welke het statenlid laatstelijk genoot over een tijdvak van drie maanden. Indien de overledene geen weduwe of weduwnaar van wie het statenlid niet duurzaam gescheiden leefde nalaat, geschiedt de uitkering ten behoeve van de minderjarige wettige of natuurlijke kinderen, of minderjarige kinderen waarover de overledene de pleegouderlijke zorg droeg. Onder pleegouderlijke zorg wordt verstaan de zorg voor het onderhoud en de opvoeding van het kind als was het een eigen kind, onafhankelijk van de enige verplichting daartoe of van het genieten van een vergoeding daarvoor. Ontbreken ook zodanige kinderen dan geschiedt de uitkering aan degenen die geheel of grotendeels afhankelijk waren van het inkomen van het statenlid.
2. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder weduwe of weduwnaar mede verstaan de achtergebleven geregistreerde partner alsmede degene met wie het overleden statenlid ongehuwd samenleefde en een gezamenlijke huishouding heeft gevoerd als bedoeld in artikel 3, derde en vierde lid, van de Algemene nabestaandenwet.
- h. Artikel 3 tot en met 13 worden vernummerd tot respectievelijk artikel 15 tot en met 18b en 19 tot en met 21b onder toevoeging van de omschrijvingen van de paragrafen.
- i. Artikel 3 komt te luiden als volgt:
Onkostenvergoeding
1. Aan het statenlid wordt een onkostenvergoeding voor aan de uitoefening van het statenlidmaatschap verbonden kosten toegekend die gelijk is aan het bedrag, vermeld in artikel 2, derde lid, van het Rechtspositiebesluit staten- en commissieleden, zoals dit bedrag jaarlijks door de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties wordt herzien.
2. Ten aanzien van een statenlid van wie de arbeidsverhouding ingevolge artikel 4, aanhef en onderdeel f, van de Wet op de loonbelasting 1964 voor de toepassing van die wet als dienstbetrekking wordt aangemerkt, wordt in afwijking van het eerste lid een onkostenvergoeding toegekend die gelijk is aan het bedrag, vermeld in artikel 2, vierde lid, van het Rechtspositiebesluit staten- en commissieleden, zoals dat bedrag jaarlijks door de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties wordt herzien.

j. Artikel 4 komt te luiden als volgt:

Berekening en betaling vaste vergoedingen

1. Hij die gedurende een gedeelte van het kalenderjaar statenlid is geweest ontvangt de vergoedingen, bedoeld in de artikelen 2 en 3, naar evenredigheid van het aantal dagen dat hij in dat jaar statenlid is geweest.
2. De betaling van de vergoedingen, bedoeld in de artikelen 2 en 3, geschiedt in maandelijksse termijnen.

k. Artikel 5 komt te luiden als volgt:

Reiskosten

1. Het statenlid wordt op aanvraag een openbaar vervoerjkaart eerste klasse verstrekt.
2. Aan het statenlid worden vergoed de reiskosten voor het bijwonen van vergaderingen van provinciale staten en van een commissie, alsmede de reiskosten ter zake van andere ten behoeve van de provincie gemaakte reizen. De vergoeding betreft:
 - a. bij gebruik van openbare middelen van vervoer en van een taxi: een volledige vergoeding van de in redelijkheid gemaakte noodzakelijke reiskosten, met inachtneming van het eerste lid;
 - b. bij gebruik van een eigen vervoermiddel: een vergoeding van de in redelijkheid gemaakte noodzakelijke reiskosten overeenkomstig de bedragen in de artikelen 2 en 4 van de Reisregeling binnenland.
3. Aan het statenlid aan wie ingevolge het eerste lid een openbaar vervoerjkaart is verstrekt worden de in het tweede lid, onderdeel b, bedoelde reiskosten alleen vergoed als het reizen betreffen, anders dan voor het bijwonen van vergaderingen van provinciale staten en van een commissie en die reizen met het openbaar vervoer niet of slechts met aanzienlijk tijdverlies zijn te maken. Hij dient dit in het declaratieformulier te motiveren.

l. Artikel 6 komt te luiden als volgt:

Verblijfkosten

1. Het statenlid worden tijdens zijn zakelijk verblijf op het provinciehuis om niet maaltijden en consumpties vanwege de provincie verstrekt.
2. Het statenlid worden vergoed de gemaakte noodzakelijke verblijfkosten ter zake van andere ten behoeve van de provincie en verband houdend met zijn statenlidmaatschap gemaakte reizen dan die voor het bijwonen op het provinciehuis van vergaderingen van provinciale staten en van een commissie, tot ten hoogste de bedragen, vastgesteld bij of krachtens het Reisbesluit binnenland.

m. Artikel 7 komt te luiden als volgt

Cursus, congres, seminar of symposium

1. De kosten van deelname van een statenlid aan cursussen, congressen, seminars en symposia die in het provinciaal belang door of namens de provincie worden aangeboden of verzorgd komen voor rekening van de provincie.
2. Het statenlid dat wil deelnemen aan een cursus, congres, seminar of symposium dat niet door of namens de provincie wordt aangeboden of verzorgd, dient daartoe bij de griffier een gemotiveerde aanvraag in. De aanvraag gaat vergezeld van inhoudelijke informatie

en een kostenspecificatie. De kosten komen voor rekening van de provincie als deelname van belang is in verband met de vervulling van het statenlidmaatschap.

n. Artikel 25 wordt vernummerd tot Artikel 8 onder toevoeging van de aanduiding "Vergoeding internetaansluiting".

o. Artikel 9 komt te luiden als volgt:

Kinderopvang

Het statenlid ontvangt een tegemoetkoming in de kosten van in verband met de vervulling van het statenlidmaatschap noodzakelijke kinderopvang overeenkomstig de ter zake voor het provinciaal personeel geldende kinderopvangregeling.

p. Een nieuw artikel 10 in te voegen dat komt te luiden als volgt:

Spaarloonregeling

Het statenlid van wie de arbeidsverhouding ingevolge artikel 4, aanhef en onderdeel f, van de Wet op de loonbelasting 1964 voor de toepassing van die wet als dienstbetrekking wordt aangemerkt kan op aanvraag deelnemen aan de voor het provinciaal personeel geldende spaarloonregeling.

q. Een nieuw artikel 11 in te voegen dat komt te luiden als volgt:

Verlaging vergoeding werkzaamheden bij arbeidsongeschiktheid

Op aanvraag verlagen gedeputeerde staten de vergoeding voor de werkzaamheden, bedoeld in artikel 2, in het geval een statenlid een uitkering ontvangt in verband met gehele of gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid.

r. Artikel 12 komt te luiden als volgt:

Compensatie korting werkloosheidsuitkering

1. In het geval een statenlid een uitkering op grond van de Werkloosheidswet ontvangt en de na toepassing van artikel 20 van die wet ontstane korting op deze uitkering ten gevolge van het uitoefenen van het statenlidmaatschap meer bedraagt dan de in artikel 2 bedoelde vergoeding voor de werkzaamheden die het statenlid ontvangt, wordt deze vergoeding ten laste van de provincie verhoogd tot het bedrag van bedoelde korting.
2. In het geval dat een statenlid een uitkering op grond van het Besluit Werkloosheid onderwijs- en onderzoekspersoneel ontvangt en de na toepassing van artikel 6, vierde lid, van dat besluit ontstane korting op deze uitkering ten gevolge van het uitoefenen van het statenlidmaatschap meer bedraagt dan de in artikel 2 bedoelde vergoeding voor de werkzaamheden die het statenlid ontvangt, wordt deze vergoeding ten laste van de provincie verhoogd tot het bedrag van bedoelde korting.

s. Een nieuw artikel 13 in te voegen dat komt te luiden als volgt:

Vergoeding voor waarneming voorzitterschap van provinciale staten

1. Een statenlid dat op grond van artikel 75 van de Provinciewet meer dan 30 dagen onafgebroken het voorzitterschap van provinciale staten waarneemt, ontvangt voor die waarneming een toeslag van 8% van de in artikel 2 bedoelde vergoeding voor de werkzaamheden over de tijd van de waarneming.

2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van de onkostenvergoeding, bedoeld in artikel 3.
- t. Artikel 14 wordt vernummerd tot artikel 22 onder toevoeging van de omschrijving “Ouderdomspensioen en invaliditeitspensioen”.
- u. Artikel 14 komt te luiden als volgt:
Artikel 14 Ziektekostenvoorziening n.v.t.
- v. Artikel 15, eerste lid komt te luiden als volgt:
Degene die ten minste 2 jaren onafgebroken lid is geweest van Provinciale Staten en kan bewijzen als gevolg van het aanvaarden van het lidmaatschap van Provinciale Staten minder inkomsten te hebben verkregen uit tot op dat moment verrichte werkzaamheden, kan met ingang van de datum van aftreden, aanspraak maken op een uitkering ten laste van de provincie.
- w. De aanduiding van hoofdstuk III wordt gewijzigd in “Voorzieningen voor gedeputeerden” en voor artikel 23 geplaatst.
- x. Artikel 27 tot en met 30 worden vernummerd tot artikel 23 tot en met 26.
- y. De aanduiding van hoofdstuk IV wordt gewijzigd in “Voorzieningen voor commissieleden” en voor artikel 27 geplaatst.
- z. Artikel 31 wordt vernummerd tot artikel 27 en komt te luiden als volgt:
Vergoeding voor het bijwonen van vergaderingen
1. Het lid van een commissie ontvangt voor het bijwonen van de vergaderingen van een commissie en haar subcommissies een vergoeding die gelijk is aan het bedrag, vermeld in artikel 13 van het Rechtspositiebesluit staten- en commissieleden, zoals dit bedrag jaarlijks door de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties wordt herzien.
 2. Het bepaalde in het eerste lid is niet van toepassing op degene die als lid van een commissie een vaste vergoeding voor de werkzaamheden als bedoeld in artikel 94 van de Provinciewet ontvangt.
 3. Geen vergoeding ontvangt degene die zitting heeft in een commissie
 - a. als statenlid of gedeputeerde;
 - b. uit hoofde van dan wel als rechtstreeks uitvloeisel van een ambtelijke of bestuurlijke hoedanigheid dan wel van een functie bij een instelling die grotendeels van overheidswege wordt gesubsidieerd;
 - c. als vertegenwoordiger van een belanghebbende instelling, organisatie of groepering, tenzij zijn lidmaatschap van de commissie tevens in belangrijke mate het provinciaal belang dient.
 4. Leden van door Gedeputeerde Staten aan te wijzen (sub)commissies als bedoeld in artikel 80 van de Provinciewet, die geen lid zijn van Provinciale Staten, ontvangen bovendien voor de voorbereiding van de vergaderingen van die (sub)commissies een vergoeding per uur, tot een door Gedeputeerde Staten te bepalen maximum aantal uren

per vergadering. De vergoeding per uur is gelijk aan het bedrag bedoeld in lid 1 van dit artikel.

aa. Artikel 32 wordt vernummer tot artikel 28 en komt te luiden als volgt:

Reis- en verblijfkosten

1. Aan het lid van een commissie dat geen statenlid of gedeputeerde is en niet in zijn hoedanigheid van ambtenaar tot lid van de commissie is benoemd worden de reiskosten voor het bijwonen van de vergaderingen van de commissie vergoed. De vergoeding betreft:
 - a. bij gebruik van openbare middelen van vervoer en van een taxi: een volledige vergoeding van de in redelijkheid gemaakte noodzakelijke reiskosten op basis van eerste klasse;
 - b. bij gebruik van een eigen vervoermiddel: een vergoeding van de in redelijkheid gemaakte noodzakelijke reiskosten overeenkomstig de bedragen in de artikelen 2 en 4 van de Reisregeling binnenland.
2. Het in het eerste lid bedoelde lid van de commissie worden vergoed de gemaakte noodzakelijke verblijfkosten voor het bijwonen van de vergaderingen van de commissie tot ten hoogste de bedragen, vastgesteld bij of krachtens het Reisbesluit binnenland.

bb. Een nieuw artikel 29 in te voegen dat komt te luiden als volgt:

Excursie of reis

Provinciale Staten stellen jaarlijks een budget beschikbaar voor excursies of reizen van commissies in het binnenland of naar het buitenland. Het Presidium verdeelt dit budget over de diverse commissies. Bij een buitenlandse reis c.q. excursie meldt de voorzitter van de commissie dit van te voren aan het Presidium.

cc. Een nieuw hoofdstuk V, artikel 30 tot en met 32 in te voegen dat komt te luiden:

Hoofdstuk V De procedure van declaratie

Artikel 30 Betaling van kosten

Betaling van kosten op grond van deze verordening vindt plaats door

- a. betaling vooraf uit eigen middelen; of
- b. rechtstreekse toezending van de factuur aan de provincie.

Artikel 31 Declaratie van vooruit betaalde kosten

1. Voor de vergoeding van de kosten, bedoeld in de artikelen 5 en 6 wordt gebruik gemaakt van een declaratieformulier, waarvan het model door gedeputeerde staten is vastgesteld, indien deze kosten uit eigen middelen vooruit zijn betaald.
2. Het declaratieformulier wordt volledig ingevuld en ondertekend. Het statenlid dient het declaratieformulier binnen 2 maanden bij de griffier onder bijvoeging van de originele bewijsstukken.

Artikel 32 Rechtstreekse facturering bij de provincie

De vergoeding van kosten, bedoeld in de artikel 7 kan plaatsvinden door rechtstreekse toezending van de door het statenlid voor akkoord ondertekende factuur aan de griffier.

- dd. Voor artikel 33 op te nemen de aanduiding “Hoofdstuk VI Overgangsrecht, inwerkingtreding en citeertitel”.
- ee. Artikel 33 en 34 vervallen.

- ff. Een nieuw artikel 33 in te voegen dat komt te luiden:

Overgangsbepaling

In afwijking van het in artikel 15, eerste lid bepaalde kan degene die op de laatste dag van de Statenperiode 2003-2007 lid is van Provinciale Staten en ten minste 2 jaren onafgebroken lid is geweest van Provinciale Staten alsmede degene die op de laatste dag van de Statenperiode 2003-2007 lid van Provinciale Staten is en herbenoemd wordt voor de Statenperiode 2007-2011 en ten minste 2 jaren onafgebroken lid is geweest van Provinciale Staten met ingang van de datum van aftreden aanspraak maken op een uitkering ten laste van de provincie overeenkomstig het oude artikel 3, lid 1, van de Verordening regelende de geldelijke en andere rechtspositionele voorzieningen ten behoeve van Staten- en commissieleden.

- gg. Artikel 35 wordt vernummerd naar artikel 34 dat komt te luiden:

Deze verordening wordt aangehaald als Verordening rechtspositie gedeputeerden, staten- en commissieleden en treedt in werking met ingang van de dag waarop Provinciale Staten in de Statenperiode 2007-2011 voor het eerst in de nieuwe samenstelling vergaderen.

- II. Te bepalen dat dit besluit in werking treedt met ingang van de dag waarop Provinciale Staten in de Statenperiode 2007-2011 voor het eerst in de nieuwe samenstelling vergaderen.

VERORDENING REGELENDE DE GELDELIJKE EN ANDERE RECHTSPOSITIONELE VOORZIENINGEN TEN BEHOEVE VAN GEDEPUTEERDEN, STATEN- EN COMMISSIELEDEN

Hoofdstuk I Begripsomschrijvingen

Artikel 1

In deze verordening wordt verstaan onder:

- a. *commissie: een commissie als bedoeld in hoofdstuk V van de Provinciewet;*
- b. *Rechtspositiebesluit gedeputeerden: het Koninklijk Besluit van 22 maart 1994, Stb. 241;*
- c. *Rechtspositiebesluit staten- en commissieleden: het Koninklijk Besluit van 22 maart 1994, Stb. 242;*
- d. *Reisbesluit binnenland: het Koninklijk Besluit van 1 maart 1993, Stb. 144;*
- e. *Reisregeling binnenland: het besluit van de Minister van Binnenlandse Zaken van 16 maart 1993, nr. AB93/U280, Stcrt. 56;*
- f. *statenlid: lid van provinciale staten, niet zijnde gedeputeerde;*
- g. *Verplaatsingskostenbesluit 1989: het Koninklijk Besluit van 6 oktober 1989, Stb. 424;*
- h. *griffier: de griffier, bedoeld in artikel 97, eerste lid, van de Provinciewet;*
- i. *provinciesecretaris: de secretaris, bedoeld in artikel 97, eerste lid, van de Provinciewet.*

Hoofdstuk II Voorzieningen voor statenleden

Artikel 2 Vergoeding voor de werkzaamheden

Aan het statenlid wordt een vergoeding voor de werkzaamheden toegekend die gelijk is aan het bedrag, vermeld in artikel 2, eerste lid, van het Rechtspositiebesluit staten- en commissieleden, zoals dit bedrag jaarlijks door de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties wordt herzien.

Artikel 3 Onkostenvergoeding

1. Aan het statenlid wordt een onkostenvergoeding voor aan de uitoefening van het statenlidmaatschap verbonden kosten toegekend die gelijk is aan het bedrag, vermeld in artikel 2, derde lid, van het Rechtspositiebesluit staten- en commissieleden, zoals dit bedrag jaarlijks door de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties wordt herzien.
2. Ten aanzien van een statenlid van wie de arbeidsverhouding ingevolge artikel 4, aanhef en onderdeel f, van de Wet op de loonbelasting 1964 voor de toepassing van die wet als dienst-betrekking wordt aangemerkt, wordt in afwijking van het eerste lid een onkostenvergoeding toegekend die gelijk is aan het bedrag, vermeld in artikel 2, vierde lid, van het Rechtspositiebesluit staten- en commissieleden, zoals dat bedrag jaarlijks door de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties wordt herzien.

Artikel 4 Berekening en betaling vaste vergoedingen

1. Hij die gedurende een gedeelte van het kalenderjaar statenlid is geweest ontvangt de vergoedingen, bedoeld in de artikelen 2 en 3, naar evenredigheid van het aantal dagen dat hij in dat jaar statenlid is geweest.
2. De betaling van de vergoedingen, bedoeld in de artikelen 2 en 3, geschiedt in maandelijkse termijnen.

Artikel 5 Reiskosten

1. *Het statenlid wordt op aanvraag een openbaar vervoerjkaart eerste klasse verstrekt.*
2. *Aan het statenlid worden vergoed de reiskosten voor het bijwonen van vergaderingen van provinciale staten en van een commissie, alsmede de reiskosten ter zake van andere ten behoeve van de provincie gemaakte reizen. De vergoeding betreft:*
 - a. *bij gebruik van openbare middelen van vervoer en van een taxi: een volledige vergoeding van de in redelijkheid gemaakte noodzakelijke reiskosten, met inachtneming van het eerste lid;*
 - b. *bij gebruik van een eigen vervoermiddel: een vergoeding van de in redelijkheid gemaakte noodzakelijke reiskosten overeenkomstig de bedragen in de artikelen 2 en 4 van de Reisregeling binnenland.*
3. *Aan het statenlid aan wie ingevolge het eerste lid een openbaar vervoerjkaart is verstrekt worden de in het tweede lid, onderdeel b, bedoelde reiskosten alleen vergoed als het reizen betreffen, anders dan voor het bijwonen van vergaderingen van provinciale staten en van een commissie en die reizen met het openbaar vervoer niet of slechts met aanzienlijk tijdverlies zijn te maken. Hij dient dit in het declaratieformulier te motiveren.*

Artikel 6 Verblijfkosten

1. *Het statenlid worden tijdens zijn zakelijk verblijf op het provinciehuis om niet maaltijden en consumpties vanwege de provincie verstrekt.*

2. Het statenlid worden vergoed de gemaakte noodzakelijke verblijfkosten ter zake van andere ten behoeve van de provincie en verband houdend met zijn statenlidmaatschap gemaakte reizen dan die voor het bijwonen op het provinciehuis van vergaderingen van provinciale staten en van een commissie, tot ten hoogste de bedragen, vastgesteld bij of krachtens het Reisbesluit binnenland.

Artikel 7 Cursus, congres, seminar of symposium

1. De kosten van deelname van een statenlid aan cursussen, congressen, seminars en symposia die in het provinciaal belang door of namens de provincie worden aangeboden of verzorgd komen voor rekening van de provincie.
2. Het statenlid dat wil deelnemen aan een cursus, congres, seminar of symposium dat niet door of namens de provincie wordt aangeboden of verzorgd, dient daartoe bij de griffier een gemotiveerde aanvraag in. De aanvraag gaat vergezeld van inhoudelijke informatie en een kostenspecificatie. De kosten komen voor rekening van de provincie als deelname van belang is in verband met de vervulling van het statenlidmaatschap.

Artikel 8 Vergoeding internetaansluiting

1. Aan een lid van Provinciale Staten worden eenmalig de aanlegkosten van een internetaansluiting vergoed;
2. Aan een lid van Provinciale Staten wordt een vergoeding van € 25,00 bruto per maand toegekend ten behoeve van de abonnementskosten van een internetaansluiting die benodigd is voor het statenlidmaatschap.
3. De in het tweede lid genoemde vergoeding wordt jaarlijks geïndexeerd op basis van de definitieve consumentenprijsindex alle huishoudens van het voorafgaande jaar.

Artikel 9 Kinderopvang

Het statenlid ontvangt een tegemoetkoming in de kosten van in verband met de vervulling van het statenlidmaatschap noodzakelijke kinderopvang overeenkomstig de ter zake voor het provinciaal personeel geldende kinderopvangregeling.

Artikel 10 Spaarloonregeling

Het statenlid van wie de arbeidsverhouding ingevolge artikel 4, aanhef en onderdeel f, van de Wet op de loonbelasting 1964 voor de toepassing van die wet als dienstbetrekking wordt aangemerkt kan op aanvraag deelnemen aan de voor het provinciaal personeel geldende spaarloonregeling.

Artikel 11 Verlaging vergoeding werkzaamheden bij arbeidsongeschiktheid

Op aanvraag verlagen gedeputeerde staten de vergoeding voor de werkzaamheden, bedoeld in artikel 2, in het geval een statenlid een uitkering ontvangt in verband met gehele of gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid.

Artikel 12 Compensatie korting werkloosheidsuitkering

1. In het geval een statenlid een uitkering op grond van de Werkloosheidswet ontvangt en de na toepassing van artikel 20 van die wet ontstane korting op deze uitkering ten gevolge van het uitoefenen van het statenlidmaatschap meer bedraagt dan de in artikel 2 bedoelde vergoeding voor de werkzaamheden die het statenlid ontvangt, wordt deze vergoeding ten laste van de provincie verhoogd tot het bedrag van bedoelde korting.

2. *In het geval dat een statenlid een uitkering op grond van het Besluit Werkloosheid onderwijs- en onderzoekspersoneel ontvangt en de na toepassing van artikel 6, vierde lid, van dat besluit ontstane korting op deze uitkering ten gevolge van het uitoefenen van het statenlidmaatschap meer bedraagt dan de in artikel 2 bedoelde vergoeding voor de werkzaamheden die het statenlid ontvangt, wordt deze vergoeding ten laste van de provincie verhoogd tot het bedrag van bedoelde korting.*

Artikel 13 Vergoeding voor waarneming voorzitterschap van provinciale staten

1. *Een statenlid dat op grond van artikel 75 van de Provinciewet meer dan 30 dagen onafgebroken het voorzitterschap van provinciale staten waarneemt, ontvangt voor die waarneming een toeslag van 8% van de in artikel 2 bedoelde vergoeding voor de werkzaamheden over de tijd van de waarneming.*
2. *Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van de onkostenvergoeding, bedoeld in artikel 3.*

Artikel 14 Ziektekostenvoorziening n.v.t.

Artikel 15 Aanspraak op uitkering

1. *Degene die ten minste 2 jaren onafgebroken lid is geweest van Provinciale Staten en kan bewijzen als gevolg van het aanvaarden van het lidmaatschap van Provinciale Staten minder inkomsten te hebben verkregen uit tot op dat moment verrichte werkzaamheden, kan met ingang van de datum van aftreden, aanspraak maken op een uitkering ten laste van de provincie.*
2. *De in lid 1 bedoelde aanspraak wordt uitsluitend geëffectueerd indien door belanghebbende daartoe binnen 3 maanden een schriftelijk verzoek wordt ingediend bij Gedeputeerde Staten.*

Artikel 16 Duur van de uitkering

De duur van de uitkering wordt bepaald op de helft van het aantal volledige maanden gedurende welke het gewezen statenlid het statenlidmaatschap heeft vervuld, met dien verstande, dat de duur een periode van twee jaar niet te boven gaat.

Artikel 17 Bedrag van de uitkering

De uitkering bedraagt:

1.
 - a. *voor het gewezen lid van Provinciale Staten dat twee volledige perioden van elk vier jaren zitting heeft gehad, in het eerste jaar 80%, en in het tweede jaar 70% van de vaste vergoeding voor de werkzaamheden van een statenlid per jaar;*
 - b. *voor het gewezen lid van Provinciale Staten dat tenminste één volledige periode van vier jaren zitting heeft gehad, in het eerste jaar 60%, en in het tweede jaar 55% van de vaste vergoeding voor de werkzaamheden van een statenlid per jaar;*
 - c. *voor het gewezen lid van Provinciale Staten dat tenminste twee volledige jaren doch nog niet een volledige periode van vier jaren zitting heeft gehad, in het eerste jaar 40%, en voor de resterende periode 35% van de vaste vergoeding voor de werkzaamheden van een statenlid per jaar.*
2. *Bepalend voor de hoogte van de uitkering is de vaste vergoeding voor de werkzaamheden als lid van Provinciale Staten op het moment van uitkering.*

Artikel 18 Korting wegens inkomsten

1. *Inkomsten welke een lid van Provinciale Staten heeft op de dag waarop hij/zij ophoudt statenlid te zijn, worden niet in mindering gebracht op zijn/haar uitkering als gewezen lid van Provinciale Staten.*

2. Nieuwe inkomsten of hogere inkomsten, welke het gewezen lid van Provinciale Staten na de dag bedoeld in het eerste lid verwerft, worden met de uitkering verrekend over de periode waarop deze inkomsten betrekking hebben of geacht kunnen worden betrekking te hebben.

Artikel 18a

Voor de toepassing van artikel 18 worden onder de daar vermelde inkomsten verstaan:

- winst uit onderneming;
- inkomsten uit of in verband met arbeid of het verrichten van andere diensten of aanneming van werk;
- een periodieke uitkering wegens invaliditeit;
- een uitkering als bedoeld in artikel 22 van deze verordening.

Artikel 18b

Degene aan wie een uitkering is toegekend is verplicht van het verkrijgen van nieuwe inkomsten of hogere inkomsten als bedoeld in artikel 18, sub 2, terstond mededeling te doen aan Gedeputeerde Staten onder opgave, voor zover mogelijk, van de hoogte van deze (verwachte) inkomsten.

Artikel 19

Degene aan wie een uitkering is toegekend geeft desgevraagd alle informatie betreffende zijn/haar inkomen welke voor de uitvoering van deze regeling nodig is aan Gedeputeerde Staten.

Artikel 20 Betaling uitkering

De uitkering wordt uitbetaald in maandelijkse termijnen.

Artikel 21 Einde uitkering

De uitkering eindigt:

- a. met ingang van de maand, volgende op de maand waarin belanghebbende is overleden;
- b. met ingang van de dag waarop belanghebbende wederom als lid van Provinciale Staten is beëdigd;
- c. met ingang van de maand volgend op die waarin de leeftijd van 65 jaar wordt bereikt.

Artikel 21a

De artikelen 15 tot en met 19 zijn niet van toepassing indien een lid van Provinciale Staten van het lidmaatschap vervallen is verklaard op grond van artikel X 7 van de Kieswet.

Artikel 21b Opschorting uitkering

1. De betaling van de uitkering kan door Gedeputeerde Staten worden opgeschort indien en voor zolang belanghebbende niet de mededeling of opgave doet als bedoeld in de artikelen 18b en 19.
2. Indien de in het vorige lid bedoelde verplichting alsnog wordt nagekomen, wordt de uitkering over de tijd van opschorting, met inachtneming van artikel 18, alsnog uitbetaald.

Artikel 22 Ouderdomspensioen en invaliditeitspensioen

1. Het lid van Provinciale Staten, dat als gevolg van het aanvaarden van het statenlidmaatschap, wordt geconfronteerd met een vermindering van werktijd in zijn of haar hoofdberoep, welke werktijdvermindering tot gevolg heeft dat zijn of haar uitzicht op pensioen en/of een uitkering als gevolg van invaliditeit wordt verminderd, kan een vergoeding ontvangen welke strekt tot voortzetting van de verzekering, op het niveau dat gold onmiddellijk voor het aanvaarden van het statenlidmaatschap.

2. Het lid van Provinciale Staten dat gebruik wenst te maken van de in lid 1 aangegeven voorziening dient zich binnen 3 maanden met een schriftelijk verzoek tot Gedeputeerde Staten te wenden onder overlegging van daartoe strekkende schriftelijke bewijsstukken.
3. De premie voor de in lid 1 bedoelde verzekering wordt op verzoek tot ten hoogste 50% door de provincie aan het desbetreffende lid van Provinciale Staten vergoed.

Artikel 22a Uitkering bij overlijden

1. *In geval van overlijden van het statenlid wordt aan de weduwe of weduwnaar van wie het statenlid niet duurzaam gescheiden leefde een bedrag uitgekeerd, gelijk aan de in artikel 2 bedoelde vergoeding voor de werkzaamheden, welke het statenlid laatstelijk genoot over een tijdvak van drie maanden. Indien de overledene geen weduwe of weduwnaar van wie het statenlid niet duurzaam gescheiden leefde nalaat, geschiedt de uitkering ten behoeve van de minderjarige wettige of natuurlijke kinderen, of minderjarige kinderen waarover de overledene de pleegouderlijke zorg droeg. Onder pleegouderlijke zorg wordt verstaan de zorg voor het onderhoud en de opvoeding van het kind als was het een eigen kind, onafhankelijk van de enige verplichting daartoe of van het genieten van een vergoeding daarvoor. Ontbreken ook zodanige kinderen dan geschiedt de uitkering aan degenen die geheel of grotendeels afhankelijk waren van het inkomen van het statenlid.*
2. *Voor de toepassing van dit artikel wordt onder weduwe of weduwnaar mede verstaan de achtergebleven geregistreeerde partner alsmede degene met wie het overleden statenlid ongehuwd samenleefde en een gezamenlijke huishouding heeft gevoerd als bedoeld in artikel 3, derde en vierde lid, van de Algemene nabestaandenwet.*

Hoofdstuk III Voorzieningen voor gedeputeerden

Artikel 23

1. Leden van Gedeputeerde Staten die wonen op een afstand van meer dan 10 kilometer van het provinciehuis en die anders dan per dienstauto reizen tussen hun woning en het provinciehuis, ontvangen een tegemoetkoming in de aan zodanige reizen verbonden kosten. De tegemoetkoming wordt berekend overeenkomstig artikel 12 van het Verplaatsingskostenbesluit 1989 (Staatsblad 424), juncto artikel 11 van de Verplaatsingskostenregeling 1989.
2. Leden van Gedeputeerde Staten ontvangen voor reizen ten behoeve van de provincie, anders dan wegens woon-werkverkeer als bedoeld in lid 1, voor zover daarbij geen gebruik wordt gemaakt van een dienstauto, een vergoeding in de daarmee verband houdende reiskosten. Als reizen ten behoeve van de provincie worden aangemerkt alle reizen welke verband houden met, dan wel nodig zijn voor, de goede uitoefening van de hoedanigheid van lid van Gedeputeerde Staten. Bij gebruikmaking van openbaar vervoer worden de kosten volledig vergoed. Bij gebruikmaking van een eigen motorvoertuig is de vergoeding per kilometer gelijk aan het bedrag dat is respectievelijk zal worden vermeld in artikel 2 lid 1 van de Reisregeling binnenland.
3. Leden van Gedeputeerde Staten aan wie een dienstauto ter beschikking is gesteld ontvangen een vergoeding ter compensatie van de belastingheffing voor het gebruik van de dienstauto voor woon-werkverkeer op grond van de artikelen 3.20 en 3.145 van de Wet inkomstenbelasting 2001.
4. De vergoeding, bedoeld in het derde lid, wordt berekend aan de hand van de formule:

$$C \times V \times T \times 100 / (100 - T) = \text{vergoeding.}$$
 In deze formule is:

C de catalogusprijs van de dienstauto, met inbegrip van omzetbelasting en belasting van personenauto's en motorrijwielen;

V het percentage van de cataloguswaarde van de dienstauto dat, op grond van artikel 3.20 van de Wet inkomstenbelasting 2001, bij het belastbaar inkomen geteld moet worden wegens als privé aangemerkte kilometers woon-werkverkeer;

T het voor de gedeputeerde geldende inkomstenbelastingpercentage volgens artikel 2.10 van de Wet inkomstenbelasting 2001.

5. Voor de vaststelling van de vergoeding worden de met de dienstauto gemaakte reizen en de daarbij afgelegde kilometers geregistreerd.
6. Op 1 januari van elk jaar wordt aan de hand van de kilometerregistratie de vergoeding voor het voorgaande jaar vastgesteld.
7. Indien de gedeputeerde voor het woon-werkverkeer gebruik maakt van meer dan één dienstauto wordt bij de berekening van de vergoeding uitgegaan van een gewogen gemiddelde van de catalogusprijzen van de gebruikte dienstauto's.
8. Leden van Gedeputeerde Staten ontvangen een vergoeding van de werkelijk gemaakte verblijfkosten verband houdende met de reizen als bedoeld in lid 2 voor zover deze met in achtneming van de aard van de bijeenkomst redelijk en verantwoord moeten worden geacht.
9. De uitbetaling van de in de vorige leden bedoelde vergoedingen vindt plaats aan de hand van door het lid van Gedeputeerde Staten in te dienen declaraties.

Artikel 24

1. De leden van Gedeputeerde Staten ontvangen per kalenderjaar een vaste vergoeding in de kosten verbonden aan het ambt. Het bedrag van de vergoeding is gelijk aan het bedrag genoemd in artikel 21, lid 2 van het Koninklijk Besluit van 22 maart 1994, Staatsblad 241, zoals dat jaarlijks door de minister van Binnenlandse Zaken zal worden vastgesteld.
2. De persoon die slechts gedurende een gedeelte van het kalenderjaar lid van Gedeputeerde Staten is geweest, ontvangt een evenredig deel van bedoeld bedrag, berekend op basis van het aantal dagen dat het lidmaatschap van Gedeputeerde Staten in het betreffende kalenderjaar heeft geduurd.
3. Het in de vorige leden bedoelde bedrag wordt in maandelijkse termijnen uitbetaald.

Artikel 25

1. Aan een lid van Gedeputeerde Staten worden eenmalig de aanlegkosten van een internetaansluiting vergoed;
2. Aan een lid van Gedeputeerde Staten wordt een vergoeding van € 25,00 bruto per maand toegekend ten behoeve van de abonnementskosten van een internetaansluiting die benodigd is voor het statenlidmaatschap.
3. De in het tweede lid genoemde vergoeding wordt jaarlijks geïndexeerd op basis van de definitieve consumentenprijsindex alle huishoudens van het voorafgaande jaar.

Artikel 26

1. Aan het lid van Gedeputeerde Staten wordt de mogelijkheid geboden deel te nemen aan de voor het provinciaal personeel geldende pc-privéregeling.
2. Op aanvraag wordt het lid van Gedeputeerde Staten dat geen gebruik maakt van de in het eerste lid bedoelde pc-privéregeling een computer of laptop met bijbehorende randapparatuur en software in bruikleen ter beschikking gesteld.

3. Het lid van Gedeputeerde Staten ondertekent voor de bruikleen een bruikleenovereenkomst met de provincie.
4. Gedeputeerde Staten stellen het model van de bruikleenovereenkomst vast.

Hoofdstuk IV Voorzieningen voor commissieleden

Artikel 27 Vergoeding voor het bijwonen van vergaderingen

1. Het lid van een commissie ontvangt voor het bijwonen van de vergaderingen van een commissie en haar subcommissies een vergoeding die gelijk is aan het bedrag, vermeld in artikel 13 van het Rechtspositiebesluit staten- en commissieleden, zoals dit bedrag jaarlijks door de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties wordt herzien.
2. Het bepaalde in het eerste lid is niet van toepassing op degene die als lid van een commissie een vaste vergoeding voor de werkzaamheden als bedoeld in artikel 94 van de Provinciewet ontvangt.
3. Geen vergoeding ontvangt degene die zitting heeft in een commissie
 - a. als statenlid of gedeputeerde;
 - b. uit hoofde van dan wel als rechtstreeks uitvloeisel van een ambtelijke of bestuurlijke hoedanigheid dan wel van een functie bij een instelling die grotendeels van overheidswege wordt gesubsidieerd;
 - c. als vertegenwoordiger van een belanghebbende instelling, organisatie of groepering, tenzij zijn lidmaatschap van de commissie tevens in belangrijke mate het provinciaal belang dient.
4. Leden van door Gedeputeerde Staten aan te wijzen (sub)commissies als bedoeld in artikel 80 van de Provinciewet, die geen lid zijn van Provinciale Staten, ontvangen bovendien voor de voorbereiding van de vergaderingen van die (sub)commissies een vergoeding per uur, tot een door Gedeputeerde Staten te bepalen maximum aantal uren per vergadering. De vergoeding per uur is gelijk aan het bedrag bedoeld in lid 1 van dit artikel.

Artikel 28 Reis- en verblijfkosten

1. Aan het lid van een commissie dat geen statenlid of gedeputeerde is en niet in zijn hoedanigheid van ambtenaar tot lid van de commissie is benoemd worden de reiskosten voor het bijwonen van de vergaderingen van de commissie vergoed. De vergoeding betreft:
 - a. bij gebruik van openbare middelen van vervoer en van een taxi: een volledige vergoeding van de in redelijkheid gemaakte noodzakelijke reiskosten op basis van eerste klasse;
 - b. bij gebruik van een eigen vervoermiddel: een vergoeding van de in redelijkheid gemaakte noodzakelijke reiskosten overeenkomstig de bedragen in de artikelen 2 en 4 van de Reisregeling binnenland.
2. Het in het eerste lid bedoelde lid van de commissie worden vergoed de gemaakte noodzakelijke verblijfkosten voor het bijwonen van de vergaderingen van de commissie tot ten hoogste de bedragen, vastgesteld bij of krachtens het Reisbesluit binnenland.

Artikel 29 Excursie of reis

Provinciale Staten stellen jaarlijks een budget beschikbaar voor excursies of reizen van commissies in het binnenland of naar het buitenland. Het Presidium verdeelt dit budget over de diverse commissies. Bij een buitenlandse reis c.q. excursie meldt de voorzitter van de commissie dit van te voren aan het Presidium.

Hoofdstuk V De procedure van declaratie

Artikel 30 Betaling van kosten

Betaling van kosten op grond van deze verordening vindt plaats door

- a. *Betaling vooraf uit eigen middelen; of*
- b. *rechtstreekse toezending van de factuur aan de provincie.*

Artikel 31 Declaratie van vooruit betaalde kosten

1. *Voor de vergoeding van de kosten, bedoeld in de artikelen 5 en 6 wordt gebruik gemaakt van een declaratieformulier, waarvan het model door gedeputeerde staten is vastgesteld, indien deze kosten uit eigen middelen vooruit zijn betaald.*
2. *Het declaratieformulier wordt volledig ingevuld en ondertekend. Het statenlid dient het declaratieformulier binnen 2 maanden bij de griffier onder bijvoeging van de originele bewijsstukken.*

Artikel 32 Rechtstreekse facturering bij de provincie

De vergoeding van kosten, bedoeld in de artikel 7 kan plaatsvinden door rechtstreekse toezending van de door het statenlid voor akkoord ondertekende factuur aan de griffier.

Hoofdstuk VI Overgangsrecht, inwerkingtreding en citeertitel

Artikel 33 Overgangsbepaling

In afwijking van het in artikel 15, eerste lid bepaalde kan degene die op de laatste dag van de Statenperiode 2003-2007 lid is van Provinciale Staten en ten minste 2 jaren onafgebroken lid is geweest van Provinciale Staten alsmede degene die op de laatste dag van de Statenperiode 2003-2007 lid van Provinciale Staten is en herbenoemd wordt voor de Statenperiode 2007-2011 en ten minste 2 jaren onafgebroken lid is geweest van Provinciale Staten met ingang van de datum van aftreden aanspraak maken op een uitkering ten laste van de provincie overeenkomstig het oude artikel 3, lid 1, van de Verordening regelende de geldelijke en andere rechtspositionele voorzieningen ten behoeve van Staten- en commissieleden.

Artikel 34 Citeertitel

*Deze verordening wordt aangehaald als Verordening rechtspositie *gedeputeerden*, staten- en commissieleden. Zij treedt in werking met ingang van de dag waarop Provinciale Staten in de Statenperiode 2007-2011 voor het eerst in de nieuwe samenstelling vergaderen.*

TOELICHTING

ALGEMEEN

Wettelijke regelingen

De regeling van de rechtspositie van gedeputeerden, statenleden en leden van provinciale commissies vindt op drie niveaus plaats, te weten bij wet, AMvB en provinciale verordening. Wettelijk is voor gedeputeerden in de Algemene pensioenwet politieke ambtsdragers (Appa) de uitkering na aftreden en het pensioen geregeld. In de Provinciewet is aangegeven dat de nadere invulling van de rechtspositie van gedeputeerden, staten- en commissieleden moet worden geregeld bij AMvB. Daartoe zijn totstandgekomen het Rechtspositiebesluit gedeputeerden en het Rechtspositiebesluit staten- en commissieleden. Daarin zijn alle voor de rechtspositie van belang zijnde onderwerpen geregeld. Een aantal voorzieningen, zoals de hoogte van de bezoldiging en de verschillende onkostenvergoedingen, zijn in beide rechtspositiebesluiten overwegend geregeld in dwingende bepalingen. Voor de secundaire voorzieningen, zoals bijvoorbeeld een regeling voor de kinderopvang, de uitkering bij aftreden als statenlid en de beschikbaarstelling van computerapparatuur, geldt dat de provincie de vrijheid heeft om deze voorzieningen te treffen.

Hoofdpijnen provinciale verordening

In de verordening zijn bepalingen opgenomen inzake de rechtspositie van gedeputeerden, statenleden en leden van provinciale commissies. De grondslag hiervoor is te vinden in de Provinciewet en genoemde rechtspositiebesluiten. Buiten hetgeen hun bij of krachtens de wet is toegekend genieten de gedeputeerden als zodanig geen inkomsten, in welke vorm dan ook, ten laste van de provincie (artikel 43 van de Provinciewet). Een soortgelijke bepaling is in artikel 96 van de Provinciewet opgenomen voor staten- en commissieleden. Het tweede lid van die bepaling voegt daaraan toe dat bij provinciale verordening aan staten- en commissieleden voordelen, anders dan in de vorm van vergoedingen en tegemoetkomingen, mogen worden toegekend. Daarvoor is wel de goedkeuring van de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (BZK) vereist.

De verordening bevat bepalingen inzake:

- ☞ de beloning voor de werkzaamheden van staten- en commissieleden (artikelen 2 en 27), waarbij is op te merken dat voor gedeputeerden niets is opgenomen omdat hun bezoldiging uitputtend is geregeld in het Rechtspositiebesluit gedeputeerden;
- ☞ een vaste algemene onkostenvergoeding voor gedeputeerden en statenleden (artikelen 3 en 24);
- ☞ reis- en verblijfkosten van gedeputeerden, staten- en commissieleden, waarbij voor gedeputeerden een onderscheid is gemaakt tussen woon-werkverkeer en zakelijke reizen (artikelen 5, 6, 23, 28 en 29);
- ☞ beschikbaarstelling van faciliteiten in de vorm van deelname van statenleden aan cursussen, congressen e.d. (artikel 7);
- ☞ een aantal secundaire voorzieningen voor statenleden, zoals een uitkering bij aftreden (artikelen 15 t/m 22a) en de spaarloonregeling (artikel 10) en de kinderopvangregeling (artikel 9);
- ☞ de procedure van declareren (artikelen 30 t/m 32).

De arbeidsverhouding van de gedeputeerde en het statenlid

Statenleden zijn niet in dienstbetrekking bij de provincie. De provincie is dus niet de werkgever. Dat betekent bijvoorbeeld dat zij niet vallen onder de werknemersverzekeringen zoals de Werkloosheidswet, Ziektewet en WIA. Statenleden worden ook niet aangemerkt als werknemer in de zin van de Zorgverzekeringswet en hebben derhalve op grond van die wet geen recht op vergoeding door de provincie van de over de statenvergoeding verschuldigde inkomensafhankelijke bijdrage in de kosten van de basisverzekering. Eigen voorzieningen zijn er op die onderdelen getroffen in het Rechtspositiebesluit staten- en commissieleden en in onderhavige verordening. Omdat er geen dienstbetrekking met de provincie is vallen statenleden niet onder de Wet op de loonbelasting 1964 maar worden hun inkomsten getoetst aan de Wet inkomstenbelasting 2001. Wel kan een statenlid opteren voor de loonbelasting door te kiezen voor het fictief werknemerschap (zie hieronder).

Gedeputeerden zijn sinds de dualisering van het provinciebestuur ingevolge de Ambtenarenwet als benoemde bestuurders in openbare dienst aangesteld en vallen onder de werking van die wet. De aanstelling in openbare dienst houdt voor de toepassing van de fiscale wetgeving in dat sprake is van een arbeidsverhouding die als dienstbetrekking wordt aangemerkt. Dit betekent dat gedeputeerden direct onder de werking van de Wet op de loonbelasting vallen. Er is sinds de dualisering van het provinciebestuur derhalve geen mogelijkheid meer om wel of niet voor de loonbelasting te opteren. Gedeputeerden vallen niet onder de werking van de Ziektewet, Werkloosheidswet en WIA. Evenmin geldt voor hen de pensioenvoorziening bij het ABP. Wachtgeld na afreden en ouderdoms- en nabestaandenpensioen zijn voor gedeputeerden geregeld in de Algemene pensioenwet politieke ambtsdragers. Gedeputeerden zijn werknemers in de zin van de Zorgverzekeringswet en hebben derhalve op grond van die wet recht op vergoeding door de provincie van de over hun bezoldiging verschuldigde inkomensafhankelijke bijdrage in de kosten van de basisverzekering.

De loon- en inkomstenbelasting

Opting in regeling

Statenleden kunnen opteren voor de loonbelasting. Het statenlid kan met de provincie overeenkomen dat deze loonheffing inhoudt. Dat wordt de "opting in regeling" genoemd. De administratie van de provincie is zodanig ingericht dat wordt voldaan aan de daaraan gestelde wettelijke eisen. In een gezamenlijke verklaring melden de provincie en het statenlid aan de Belastingdienst dat wordt geopteerd voor de loonbelasting. Als gezamenlijk wordt gekozen voor het loonbelastingstelsel dan draagt de provincie de ingehouden loonheffing af aan de Belastingdienst. De inkomsten worden als loon belast in box 1. Het statenlid hoeft in dat geval geen administratie bij te houden. Kosten die worden gemaakt kunnen niet worden afgetrokken. Wel kan de provincie onder voorwaarden bepaalde vergoedingen onbelast verstrekken en bepaalde faciliteiten onbelast in bruikleen beschikbaar stellen. Genoemd kunnen worden de vergoeding van reis- en verblijfkosten en de zakelijke deelname aan cursussen en congressen. Er zijn ook vergoedingen die niet belastingvrij kunnen worden verstrekt. Deze vergoedingen worden gebruteerd toegekend waardoor na inhouding van de loonheffing de netto bedoelde vergoeding resteert. Ook kan betrokkene tegen een forfaitaire fiscale bijtelling in verband met verondersteld privé-gebruik een OV-kaart voor de zakelijke reizen worden verstrekt of, eveneens tegen een fiscale bijtelling, in verband met privé-gebruik, en kan hij deelnemen in de spaarloonregeling die er voor het provinciaal personeel is.

Fiscale standaardpositie

Als niet voor de loonbelasting wordt geopteerd dan geldt voor het statenlid dat hij voor de Wet inkomstenbelasting 2001 resultaat uit een werkzaamheid geniet. In dat geval is het winststelsel van toepassing. Betrokkene moet dan alle ontvangsten verantwoorden als winst en kan de gemaakte kosten daarop in mindering brengen. De verstrekking van een OV-jaarkaart behoort dan ook in beginsel tot de te belasten voordelen. Zij kunnen niet deelnemen aan de spaarloonregeling.

Betrokkenen kunnen bij de aangifte inkomstenbelasting hun werkelijke beroepskosten, met inachtneming van een aantal wettelijke beperkingen en normeringen, in mindering brengen op hun belastbaar inkomen (belastbare resultaat). De provincie dient jaarlijks alle betalingen en verstrekkingen op grond van deze verordening aan de Belastingdienst te melden middels een opgave IB47. Verstrekkingen (bijvoorbeeld een OV-jaarkaart) moeten naar de waarde in het economische verkeer worden opgegeven. Het daadwerkelijk zakelijk gebruik leidt dan tot aftrek. Ook voor de hoogte van de vaste kostenvergoeding maakt het verschil uit of het statenlid wel of niet heeft geopteerd voor de loonbelasting (zie daarvoor hieronder de toelichting op artikel 3).

Zoals hierboven naar voren is gekomen kan de keuze om al of niet te opteren voor de loonbelasting voor het statenlid ingrijpende gevolgen hebben. De beslissing om voor de loonbelasting te opteren kan eenmaal per zittingsperiode worden gemaakt en geldt in beginsel voor de (resterende) zittingsperiode. Wel kan betrokkene als spijtoptant terugkomen op deze beslissing voor de resterende periode. Opteren voor de loonbelasting hoeft niet bij aanvang van de zittingsperiode te gebeuren maar kan ook gedurende de zittingsperiode voor de resterende periode.

De vergoedingssystematiek

Voor de uitoefening van het politieke ambt moeten bestuurders niet het eigen inkomen hoeven aan te spreken. Een adequate vergoedingssystematiek is daarom van belang. Waar er functionele uitgaven zijn verdient het aanbeveling terughoudend te zijn met een financieringswijze waarin de bestuurder deze uit eigen middelen vooruit betaalt en de provincie ze terugbetaalt. Eigen middelen en publieke middelen moeten zoveel mogelijk gescheiden worden gehouden. Vanuit die overweging heeft het de voorkeur de kosten direct in rekening te brengen bij de provincie. Aan de mogelijkheid om zo nodig declaraties in te dienen zal echter behoefte blijven bestaan. Als vergoedingssystematiek is gekozen voor de volgende wijze van redeneren:

- ☞ welke voorzieningen worden aangeboden door de organisatie (bedrijfsvoering en bestuurskosten);
- ☞ welke voorzieningen zijn noodzakelijk voor de uitoefening van het ambt, maar zijn niet rechtstreeks aan te bieden door de organisatie;
- ☞ kan voor deze voorzieningen nog een onbelaste vergoeding worden aangeboden (indien de loonbelasting geldt);
- ☞ voor voorzieningen die niet onbelast aangeboden kunnen worden, kan een (bruto) vergoeding worden verstrekt.

Concreet betekent deze vergoedingssystematiek het volgende.

Voorzieningen die zijn ondergebracht in de bedrijfsvoering

- ☞ bruikleen van computer- en communicatieapparatuur;
- ☞ zakelijk gebruik van dienstauto's;
- ☞ deelname aan cursussen en congressen e.d.

De zakelijke uitgaven hoeven niet te worden voorgeschoten door de gedeputeerde of het statenlid maar worden direct door de provincie voldaan en de voorzieningen worden om niet in bruikleen gegeven. Zij vallen derhalve buiten de vergoedings sfeer.

Voorzieningen die niet in de bedrijfsvoering zitten maar onbelast kunnen worden vergoed

Voor een aantal zakelijke uitgaven, zoals reis- en verblijfkosten, blijft het systeem overeind dat de gedane zakelijke uitgaven de gedeputeerde of het statenlid op basis van declaratie worden vergoed. Deze kunnen, als is voldaan aan de gestelde voorwaarden, onbelast worden vergoed.

Voorzieningen die niet in de bedrijfsvoering zitten en niet onbelast kunnen worden vergoed

Voor een aantal andere beroepskosten wordt een vaste (bruto) kostenvergoeding verstrekt. In de toelichting op de artikelen 3 en 24 is aangegeven om welke beroepskosten het gaat.

Voor statenleden die niet voor de loonbelasting hebben geopteerd geldt dezelfde systematiek maar zijn de fiscale gevolgen anders. Zij dienen alle vergoedingen en verstrekkingen naar de waarde in het economische verkeer als opbrengst te verantwoorden. Omdat zij hun werkelijk gemaakte kosten fiscaal kunnen verrekenen worden hun vergoedingen niet gebruteerd toegekend.

Controle en verantwoording

Voor de bestuurlijke uitgaven is - net als voor de besteding van alle andere publieke middelen - transparantie van groot belang. Daartoe dienen enerzijds inzichtelijke regels en richtlijnen die voor het vergoedingen- en voorzieningenstelsel gelden en anderzijds een duidelijke verantwoording van het daadwerkelijk gebruik. Op deze wijze kan worden voorkomen dat er onnodige discussies plaatsvinden omtrent het gebruik van onkostenregelingen of voorzieningen door provinciebestuurders en over de eventueel verschuldigde belasting.

Dat is ook in hun belang omdat zij hun functie moeten kunnen uitoefenen zonder te worden gehinderd door onzekerheden omtrent de financiering van de functionele uitgaven. Daartoe is vereist dat er een zodanig sluitende financiële en administratieve organisatie is ingericht dat er vertrouwen kan bestaan omtrent de juistheid en rechtmatigheid van de uitgaven.

In hoofdstuk V is in verband hiermee, in aanvulling op de in de beheers- en controleverordening vastgestelde regels, een aantal belangrijke procedures vastgelegd over rechtstreekse facturering van functionele uitgaven en declaratie van vooruit betaalde kosten.

ARTIKELGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 2 vergoeding voor de werkzaamheden van het statenlid

In het Rechtspositiebesluit staten- en commissieleden is geregeld dat statenleden voor hun werkzaamheden een vergoeding ontvangen. De hoogte van de vergoeding wordt bij provinciale verordening bepaald. Wel is in het Rechtspositiebesluit het maximale bedrag van de vergoeding voor de werkzaamheden aangegeven. In artikel 2 is de hoogte van de vergoeding bepaald op het maximale bedrag. Het bedrag van de vergoeding voor de werkzaamheden is geïndexeerd. Het wordt jaarlijks per 1 januari herzien aan de hand van het indexcijfer CAO lonen overheid. Hiervoor is in de provincie geen nadere besluitvorming nodig omdat het bedrag van de vergoeding is gekoppeld aan het maximumbedrag dat de minister van BZK jaarlijks bijstelt.

Artikelen 3 en 24 vaste onkostenvergoeding

Hierin is de vaste vergoeding geregeld voor aan het ambt van gedeputeerde c.q. aan het statenlidmaatschap verbonden kosten. De vergoeding is opgebouwd op basis van de volgende kostencomponenten:

- ☞ representatie
- ☞ vakliteratuur
- ☞ contributies, lidmaatschappen
- ☞ telefoonkosten
- ☞ bureaunkosten, porti
- ☞ zakelijke giften
- ☞ bijdrage aan fractiekosten
- ☞ ontvangsten thuis
- ☞ excursies.

Sedert 1 januari 2001 zitten daarin niet langer de kostensoorten fax/pc en cursussen en congressen. Daarvoor zijn vanaf dat tijdstip specifieke voorzieningen getroffen (zie de artikelen 7, 8 en 26). De onkostenvergoeding is in verband hiermee vanaf die datum neerwaarts bijgesteld. De vaste kostenvergoeding kan sinds 1 januari 2001 niet meer onbelast worden verstrekt. Om netto het bedrag van de vaste kostenvergoeding gelijk te houden is het (neerwaarts bijgestelde) bedrag gebruteerd tegen het belastingtarief van 52%. Deze brutering heeft echter geen betrekking op statenleden die niet hebben geopteerd voor het loonbelastingregime. Voor hen blijven de aftrekmogelijkheden van de werkelijk gemaakte kosten op het resultaat uit onderneming bestaan. Zij ontvangen de vaste kostenvergoeding zonder de brutering.

De hoogte van de kostenvergoeding wordt bij provinciale verordening bepaald. Wel is in de rechtspositiebesluiten voor gedeputeerden en statenleden het maximale bedrag van de kostenvergoeding aangegeven. In de artikelen 3 en 24 is de hoogte van de kostenvergoeding bepaald op het maximale bedrag. Het bedrag van de kostenvergoeding is geïndexeerd. Het wordt jaarlijks per 1 januari herzien aan de hand van de consumentenprijsindex. Hiervoor is in de provincie geen nadere besluitvorming nodig omdat het bedrag van de kostenvergoeding is gekoppeld aan het maximumbedrag dat de minister van BZK jaarlijks bijstelt.

Artikel 5 reiskosten statenleden

In dit artikel is het recht op vergoeding van reiskosten voor statenleden geregeld. De grondslag hiervoor is te vinden in de Provinciewet. Vergoed kunnen worden de kosten van openbaar vervoer of bij gebruik van eigen vervoermiddelen een kilometervergoeding zoals die voor het rijkspersoneel geldt (in 2006: € 0,28 bij gebruik van de eigen auto). De vergoeding van de reiskosten met het openbaar vervoer is onbelast. De kilometervergoeding is voor € 0,19 onbelast, ongeacht het gebruikte vervoermiddel. Kilometervergoedingen die hoger zijn dan € 0,19 zijn voor dat hogere deel belast.

In plaats van vergoeding van reiskosten kan een OV-jaarkaart 1^e of 2^e klasse worden verstrekt. De Belastingdienst heeft de waarde van de OV-jaarkaart voor de loonheffing, afhankelijk van de klasse van openbaar vervoer (1^e of 2^e klasse) bepaald op € 82 resp. € 54 per jaar mits aannemelijk is dat de kaart mede wordt gebruikt voor zakelijke reizen of woon-werkverkeer. Als een OV-jaarkaart is verstrekt kunnen

reiskosten met openbare middelen van vervoer uiteraard niet worden gedeclareerd en worden zakelijke reiskosten met eigen middelen van vervoer alleen bij hoge uitzondering vergoed, als reizen met het openbaar vervoer niet of slechts met aanzienlijk tijdverlies zijn te maken.

Voor statenleden die niet hebben geopteerd voor de loonbelasting geldt dat de verstrekte vergoedingen bij de aangifte inkomstenbelasting als opbrengst moeten worden verantwoord. De reiskosten kunnen binnen de geldende randvoorwaarden als aftrekbare beroepskosten worden opgevoerd.

Als een OV-jaarkaart is verstrekt geldt niet de forfaitaire bijtelling maar zal de kaart naar de waarde in het economische verkeer bij de aangifte inkomstenbelasting als opbrengst moeten worden verantwoord en kan alleen dat deel van de reiskosten dat betrekking heeft op het statenlidmaatschap, als aftrekbare beroepskosten worden opgevoerd.

Artikel 6 Verblijfkosten statenleden

Dit artikel regelt de vergoeding van verblijfkosten. De grondslag hiervoor is te vinden in de Provinciewet. De vergoeding kan worden toegekend als het statenlid een staten- of commissievergadering bijwoont maar ook ingeval van dienstreizen. Daarvoor gelden dezelfde maxima als voor het rijksperoneel. Ook is het mogelijk maaltijden en consumpties bij zakelijk verblijf op het provinciehuis te verstrekken.

Een vergoeding of verstrekking van maximaal 80 maaltijden per kalenderjaar is onbelast als de vergoeding of verstrekking een meer dan bijkomstig zakelijk karakter heeft. Daarvan is niet zonder meer sprake bij deelname aan staten- en commissievergaderingen, maar wel bij tot in de avond doorlopende vergaderingen waardoor men niet op de gewone tijd kan eten, alsmede tijdens dienstreizen. Voor zover het aantal maaltijden per kalenderjaar meer dan 80 is (vergoedingen en verstrekkingen samen), moet een normbedrag bij het loon worden geteld. Als de vergoeding of verstrekking gedeeltelijk tot het loon moet worden gerekend kan eindheffing plaatsvinden op basis van het tabeltarief. Als het zakelijk karakter van niet meer dan bijkomstig belang is moet de vergoeding of de waarde in het economisch verkeer van de verstrekking tot het loon worden gerekend. Bij verstrekkingen in de vorm van maaltijden in bedrijfskantines met een privé-karakter wordt de waarde van een kantinemaaltijd vastgesteld op een forfaitair bedrag. Als de maaltijd in de bedrijfskantine een meer dan bijkomstig zakelijk karakter heeft geldt de hoofdregel. De vergoeding of verstrekking van maximaal 80 maaltijden per kalenderjaar is dan onbelast.

Voor statenleden die niet hebben geopteerd voor de loonbelasting geldt dat de vergoedingen en verstrekkingen naar de waarde in het economische verkeer bij de aangifte inkomstenbelasting als opbrengst moeten worden verantwoord en dat de gemaakte kosten binnen de geldende randvoorwaarden als aftrekbare beroepskosten kunnen worden opgevoerd.

Artikelen 7 Cursus, congres, seminar of symposium

Zoals hierboven al aangegeven is deze voorziening in de bedrijfsvoering gebracht en komen de kosten rechtstreeks voor rekening van de provincie. Zij zijn in verband hiermee uit de vaste kostenvergoeding gehaald. Een onderscheid is gemaakt tussen cursussen, congressen e.d. die door of vanwege de provincie in het provinciaal belang zijn georganiseerd en cursussen, congressen e.d. waaraan het individuele statenlid in verband met de vervulling van het statenlidmaatschap op eigen initiatief deelneemt. In het laatste geval zijn er aanvullende voorwaarden gesteld (inhoudelijke informatie over de

cursus of het congres en een kostenspecificatie). Hierbij kan de fractievoorzitter een rol spelen. In het aanvraagformulier is een vraag opgenomen of de fractievoorzitter de aanvraag ondersteunt.

De in deze artikelen bedoelde cursussen en congressen hebben een zakelijk karakter en zijn aan te merken als beroepskosten waarvan de vergoeding c.q. verstrekking van loonbelasting is vrijgesteld. Voor statenleden die niet hebben geopteerd voor de loonbelasting geldt dat de vergoedingen en verstrekkingen naar de waarde in het economische verkeer bij de aangifte inkomstenbelasting als opbrengst moeten worden verantwoord en dat de gemaakte kosten binnen de geldende randvoorwaarden als aftrekbare beroepskosten kunnen worden opgevoerd.

Artikel 8 en 25 Internetverbinding

De aanleg- en abonnementskosten van de internetvoorziening komen ten laste van de provincie. Hier is er eveneens van uitgegaan dat de internetverbinding niet geheel of nagenoeg geheel voor zakelijk gebruik is. De verstrekte vergoeding is dan ook belast.

Voor statenleden die niet hebben geopteerd voor de loonbelasting geldt dat de vergoedingen en verstrekkingen naar de waarde in het economisch verkeer bij de aangifte inkomstenbelasting als opbrengst moeten worden verantwoord en dat de gemaakte kosten binnen de geldende randvoorwaarden als aftrekbare beroepskosten kunnen worden opgevoerd.

Verstrekking van computerapparatuur vindt plaats op grond van de Verordening ambtelijke bijstand en fractieondersteuning.

Artikel 9 Kinderopvang

Een goede kinderopvangvoorziening is belangrijk. Hierdoor wordt bevorderd dat statenleden hun politieke werk goed kunnen combineren met het ouderschap. Vanaf 1 januari 2005 is er een wettelijke regeling (Wet kinderopvang). Aan deze wet kunnen ook statenleden aanspraken ontlenen in de vorm van een (inkomensafhankelijke) rijksbijdrage. De rechtspositiebesluiten voor statenleden maken het mogelijk om hen ten laste van de provincie in aanvulling op de rijksbijdrage een tegemoetkoming te verlenen in de kosten van noodzakelijke kinderopvang. Artikel 9 voorziet hierin. Daarin is geregeld dat op statenleden de voor het provinciepersoneel geldende kinderopvangregeling van overeenkomstige toepassing is. De provinciale kinderopvangregeling voorziet in een (belastingvrije) werkgeversbijdrage van 1/6 deel van de kosten van kinderopvang. De provinciale regeling voorziet vooralsnog ook in een aanvullende werkgeversbijdrage van maximaal 1/6 deel ingeval de werkgever van de partner geen werkgeversbijdrage verstrekt of een bijdrage van minder dan 1/6 deel.

De provinciale bijdrage in de kosten van kinderopvang kan aan het statenlid dat heeft geopteerd voor de loonbelasting onbelast worden verstrekt. Voor statenleden die niet voor de loonbelasting hebben geopteerd zal de tegemoetkoming bij de aangifte inkomstenbelasting als opbrengst moeten worden verantwoord en kunnen de gemaakte kosten binnen de geldende randvoorwaarden als aftrekbare beroepskosten worden opgevoerd.

Artikel 11 Verlaging vergoeding werkzaamheden bij arbeidsongeschiktheid

In de motie Slob (Kamerstukken II, 2004-2005, 29 800 VII, nr. 21) is aangegeven dat provinciale staten en gemeenteraden een brede afspiegeling van de bevolking dienen te vormen. Om deze reden moeten

drempels om statenlid of raadslid te worden of te blijven, worden weggenomen. In WAO en WIA geldt het algemene principe dat indien een persoon inkomen uit arbeid geniet, dit in de regel zal leiden tot verlaging of intrekking van de wettelijke arbeidsongeschiktheidsuitkering. Dit omdat een dergelijke uitkering is bedoeld om het als gevolg van arbeidsongeschiktheid ontstane verlies aan verdienvermogen te vergoeden. Voor staten- en raadsleden kan dit ertoe leiden dat een geringe verhoging van het inkomen door een staten- of raadsvergoeding een grote teruggang betekent voor de hoogte van de wettelijke arbeidsongeschiktheidsuitkering als gevolg van de anticumulatieregeling. Dit kan zich bijvoorbeeld voordoen bij aanvaarding van een raads- of statenzetel of bij verhoging van de vergoeding voor de werkzaamheden. Op grond van het Rechtspositiebesluit staten- en commissieleden kunnen provincies hiervoor een voorziening treffen. Die is te vinden in artikel 11 van de verordening. Daarin is geregeld dat op aanvraag een statenlid een lagere vergoeding voor de werkzaamheden wordt gegeven om te voorkomen dat de anticumulatieregeling zal leiden tot een verlaging van de wettelijke arbeidsongeschiktheidsuitkering van het statenlid.

Artikel 12 Compensatie korting werkloosheidsuitkering

Artikel 20 van de Werkloosheidswet (WW) komt erop neer dat op het moment dat iemand een werkloosheidsuitkering op grond van die wet ontvangt, nieuwe werkzaamheden aanvangt, de WW-uitkering wordt gekort met het aantal uren dat in de nieuwe functie wordt gewerkt. Het Besluit werkloosheid onderwijs- en onderzoekpersoneel kent een soortgelijke bepaling. De hoogte van het inkomen uit de nieuwe betrekking is daarbij niet relevant. Indien derhalve iemand tot statenlid wordt gekozen, zal de WW-uitkering worden verlaagd met het aantal uren dat het UWV voor het statenlidmaatschap in aanmerking neemt. Indien deze verlaging van de WW-uitkering groter is dan de vergoeding voor de werkzaamheden zal er een negatief inkomenseffect optreden. Het Rechtspositiebesluit staten- en commissieleden biedt provincies de mogelijkheid dit nadeel te compenseren. Dat is geregeld in artikel 12 van de verordening

Artikel 13 Vergoeding voor waarneming voorzitterschap van provinciale staten

In artikel 75 van de Provinciewet is geregeld dat het voorzitterschap van provinciale staten bij verhindering of ontstentenis van de commissaris van de Koningin wordt waargenomen door het langstzittende statenlid. Provinciale staten kunnen ook een ander statenlid met de waarneming van het voorzitterschap belasten. In overeenstemming met het Rechtspositiebesluit staten- en commissieleden is in artikel 13 van de verordening geregeld dat bij een onafgebroken waarneming van meer dan 30 dagen het betreffende statenlid over de tijd van waarneming recht heeft op een toeslag van 8% van de vergoeding voor de werkzaamheden en van de in artikel 3 bedoelde vaste onkostenvergoeding.

Artikelen 15 t/m 21b Uitkering bij aftreden als statenlid

De artikelen 15 t/m 21b bevatten een sobere uitkeringsregeling voor statenleden na hun aftreden. Het betreft een in tijd begrensde overbruggingsregeling ingeval van aantoonbare inkomstenderving. Gezien het specifieke karakter van het politieke ambt van statenlid is de reden (en eventuele verwijtbaarheid) van hun aftreden niet relevant voor het recht op een uitkering.

De regeling is bestemd voor statenleden zonder (ander) betaald werk of met werk met beperkte inkomsten. In verband hiermee is er een kortingsregeling opgenomen. Bij het aftreden bestaande inkomsten worden niet in mindering gebracht op de uitkering. Nieuwe inkomsten of hogere inkomsten uit bestaande activiteiten worden volledig gekort.

De uitkeringsduur is, in overeenstemming met het Rechtspositiebesluit staten- en commissieleden, bepaald op ten hoogste 2 jaar. Voor deze maximale uitkeringsduur komen diegenen in aanmerking die ten minste een volle zittingsperiode (van 4 jaar) statenlid zijn geweest. In verband hiermee is geregeld dat de uitkeringsduur gelijk is aan de helft van de periode van het statenlidmaatschap. Er geldt een periode van ten minste 2 jaren statenlidmaatschap als referte-eis. Daarmee bedraagt de uitkeringsduur in de praktijk steeds ten minste 1 jaar.

Afhankelijk van de zittingsduur bedraagt de uitkering in het eerste jaar 40% tot 80% en in het tweede jaar 35% tot 70% van de vaste vergoeding voor de werkzaamheden van een statenlid.

Artikel 22 Ouderdomspensioen en invaliditeitspensioen

Statenleden kunnen zelf kiezen voor het al dan niet afsluiten van een in dit artikel bedoelde (aanvullende) verzekering.

De noodzaak hiertoe kan het beste door het lid van Provinciale Staten zelf worden beoordeeld, mede op basis van de met de werkgever van de hoofdfunctie gemaakte afspraken.

Omdat voor vrijwel alle pensioenen geldt dat een bijdrage in de premie door de werknemer moet worden betaald - dit geldt zéker voor alle overheidspensioenen van zowel bestuurders als ambtenaren - ligt ook hier een eigen bijdrage in de rede.

Voor de hoogte van de maximale vergoeding van de premie is rekening gehouden met het feit dat de eigen bijdrage stijgt naarmate sprake is van een hoger inkomen. Uitgegaan is van een gemiddelde.

Artikel 22a Uitkering bij overlijden

Bij overlijden van het statenlid bestaat er voor de nagelaten betrekkingen recht op een overlijdensuitkering ter grootte van de vergoeding voor de werkzaamheden welke het statenlid over de laatste drie maanden genoot. Deze voorziening sluit aan bij die voor gedeputeerden.

Artikel 23

In de leden 3 t/m 7 is een compensatieregeling opgenomen voor de belastingheffing wegens gebruik van de dienstauto voor woon-werkverkeer. Een voorbeeld ter verduidelijking van deze compensatieregeling. Een gedeputeerde legt per jaar 7.000 als privé-kilometers aan te merken woon-werkkilometers af. Hij heeft de beschikking over een dienstauto met een cataloguswaarde van € 25.000,00. Voor de heffing van de inkomstenbelasting moet hij 20% van de cataloguswaarde bij zijn inkomen optellen. Hij betaalt daarover 52% inkomstenbelasting, wat neerkomt op een bedrag van € 2.600,00. Het bruto bedrag van de vergoeding wordt volgens de formule als volgt berekend:

$€ 25.000,00 \times 20\% \times 52\% \times 100/(100-52) = € 5.416,67$. Na belastingheffing resteert een netto vergoeding van € 2.600,00, hetgeen overeenkomt met de over de bijtelling verschuldigde belasting.

Artikel 27 Vergoeding voor het bijwonen van commissievergaderingen

In dit artikel is het presentiegeld voor leden van provinciale commissies geregeld. Deze bepaling geldt niet voor statenleden en gedeputeerden die in de commissie zitten. Hun vergoeding is immers al geregeld in de rechtspositiebesluiten en elders in deze verordening. Uitgezonderd zijn verder onder meer ambtenaren en bestuurders die in die hoedanigheid in de commissie zitting hebben. Uitgezonderd zijn tenslotte vertegenwoordigers van belangengroepen e.d. tenzij hun lidmaatschap tevens in belangrijke mate het provinciaal belang dient. De hoogte van het presentiegeld wordt bij provinciale verordening

bepaald. Wel is in het Rechtspositiebesluit staten- en commissieleden het maximale bedrag van de vergoeding voor de werkzaamheden aangegeven. In artikel 27, eerste lid, is de hoogte van de vergoeding bepaald op het maximale bedrag. Het bedrag van het presentiegeld is geïndexeerd. Het wordt jaarlijks per 1 januari herzien aan de hand van het indexcijfer CAO lonen overheid. Hiervoor is in de provincie geen nadere besluitvorming nodig omdat het bedrag van het presentiegeld is gekoppeld aan het maximumbedrag dat de minister van BZK jaarlijks bijstelt. Het Rechtspositiebesluit staten- en commissieleden biedt de mogelijkheid om in de provinciale verordening te regelen dat in bepaalde gevallen een hoger bedrag aan presentiegeld wordt toegekend dan het eerder bedoelde maximumbedrag. Dat is geregeld in artikel 27, vierde lid.

Artikel 29 Excursie of reis

Het Presidium bepaalt de verdeling van het jaarlijks door Provinciale Staten beschikbaar gestelde budget voor excursies of reizen over de diverse statencommissies. Tevens is een meldingsplicht voor buitenlandse reizen of excursies door een commissie opgenomen.

De melding van individuele buitenlandse reizen wordt in de gedragscode bestuurlijke integriteit geregeld.

Artikelen 30 t/m 32 De procedure van declaratie

In artikel 30 zijn de twee wijzen van betaling aangegeven. In de artikelen 31 en 32 is vervolgens aangegeven in welke gevallen welke betalingswijze aan de orde is en welke procedurevoorschriften in achtgenomen moeten worden.

Declaratie van vooruitbetaalde kosten

Daarbij gaat het om vergoeding van de volgende kosten:

- reis- en verblijfkosten van statenleden;
- zakelijke reis- en verblijfkosten van gedeputeerden
- reis- en verblijfkosten van leden van provinciale commissies

Rechtstreekse facturering bij de provincie

Rekeningen kunnen rechtstreeks bij de provincie in rekening worden gebracht in de volgende gevallen:

- deelname aan cursussen, congressen, seminars en symposia door statenleden en gedeputeerden;
- zakelijke reis- en verblijfkosten van gedeputeerden;

Provinciale Staten voornoemd,

H.J. Waterborg , vice-voorzitter
Mr. J.B.J.M. Stijnen , griffier

Uitgegeven, 21 december 2006

De Griffier der Staten van Limburg
Mr. J.B.J.M. Stijnen